

STUŽKOVÁ SLÁVNOSŤ – KUBOVE POSTREHY

Tak ako mnoho, mnoho rokov pred rokom 2007, pravdepodobne aj mnoho rokov po roku 2007, zoberú žiaci končiacich ročníkov našej školy odvahu až vtedy, keď ich už dávno najvyšší čas začne tlačiť a kdesi vo vnútri hrýzť a zožierať svedomie. Vtedy začnú myslieť na to, že je už naozaj čas zorganizovať a hlavne pripraviť stužkovú slávnosť. Nikto presne nevie, kedy príde prvý impulz a vôbec od koho, ale treba začať. Spoločne sa zvolí taktika:

1. čo budeme robiť ?
2. ako to bude fungovať ?
3. čo sme kde videli a ako to okopčíme, prípadného pripravíme ako vlastný program ?
4. termín - kedy sa znova stretneme ?

Na prvom stretnutí, ktoré aj tak nevyhovuje, lebo ... sa obyčajne trieda mierne až dobre rozvádí, pretože tretina najaktívnejších má už pracovnú horúčku, druhá tretina s obavou uhýba a váha - „Hádam nie ja, alebo prečo práve ja“ a zostatok na to kašle - „robté si čo chcete!“ Chlapci na to spočiatku pozerajú ako žirafí samci po úspešnej kopulácii, ale na nátlak hrabavej hydiny sa akosi pripoja.

Stretnutia bývajú síce častejšie ako účasť Eskimákov na futbalových majstrovstvách sveta, ale triedni učitelia na nácvik nebývajú vždy zvaní. Ved' by mohli niečo namietat alebo, nebodaj, v zbore čosi vyzradiť - a to je neprípustné, lebo ide o najvyššiu tajnosť - supertajnosť. No a potom príde deň „D“ a tá slávnostná chvíľa ale:

- moderátorovi sa roztrasie hlas
- nefunguje mikrofón a treba improvizovať
- nastanú nepripravené hluché chvíle, ktoré nezachráni ani tichá hudba
- chýbajú pomôcky - od bezvýznamných drobností až po závažné dokumenty
- scény majú hodnotový rozptyl od úboho mizerných, až po naozaj dobré

- a sto ďalších nepredvídaných okolností

Hoci toto sú najvypuklejšie nedostatky väčšiny stužkových - i tohoročných, predsa len treba vyzdvihnúť tohoročné klady:

- paródie na učiteľov boli naozaj trefné a páčili sa
- pesnička 4.B - hoci česká - bola výborná
- scénka so žuvačkou a autobusom 4.A nemala chybu
- a folklórne vystúpenie zožalo veľký aplauz, ale

nie preto, žeby sme boli skostnatení starci a nemali zmysel pre disko, ale preto, že išlo jednoznačne o investovanie vlastných zručností a vedomostí

V predchádzajúcich rokoch „stanovoval“ normu a level stužkových kolega Kostolný. Ak sa zdvihol a odišiel, stužková nemala potrebnú úroveň, ak ostal, tak stužková nejakú úroveň mala. Dnes sme už trochu benevolentnejší, hoci sa občas musíme poškríbať pravou rukou za ľavým uchom a právom sa pýtame - „Čo tým chcel básnik povedať?“